

Proses rústiques

L'odissea del metge rural

Al Sr. Josep Cardelús, modestament.

Entre els màrtirs de la Ciència bé hi escauen els metges de muntanya.

Després de consumir la joventut, plena d'il·lusions i alegria, estudiant i llegint llibres i més llibres amb ensomnis neguitosos de *suspensos* i aprobats, arriba el metge rural a conquerir la Llicenciatura i amb ella el títol per a exercir en el camp de la Medicina.

Allavors s'instala en qualsevol poblet que pugui tenir un cens d'habitants ben crescut i si pot ésser una poblada rodalia. A vegades, al moment d'arribar-hi treu una rifeta amb el nomenament de titular municipal que li reporta unes centes pessetes a l'any fent estadístiques i visites de beneficència.

El seu treball són una cinquantena de visites diàries; però com que la major part són a base d'una iguala (contracte), al final de comptes, es fa un jornal de manobre que tarda molt temps a cobrar. Aquests emoluments o pagues —digueu-ho com vulgueu—, se li satisfan per mitjos anys o anyades senceres i és així que moltes queden pendents de cobrament, altres ho fan amb espècies: blat, vi, llegums, quan es cullen; n'hi ha que esperen matar el porc o vendre's el bestiar, o mai, si el client agafa els trastets i va a parar a un altre poble.

Dones be: per a aconseguir aquesta tant esplèndida paga, ha d'estar en peu de guerra vintiquatre hores de cada dia, això és, que no sap quina hora serà la de reposar. Mentre tots els oficis i professions tenen festes i hores de descans, ell, el metge, no en fa mai, no en té, si no posa un substitut a la seva feina.

Desseguir que es lleva, comptat que hagi passat la nit descansant, ha de corre d'un cap a l'altre del poble desesperadament, i tant prompte enllesteix, va a pagès, a les cases de camp. Quan hi ha camí, utilitza el seu cavall, i si és la visita en casa pairal d'altura, es posa el trajo de senyor i hi va amb la tarfrana. Les més de les vegades ha de fer algunes hores de camí camps a través, per dreceres, a l'objecte de retornar dejorn i ésser en hora oportuna a la visita de la tarda en el poble.

No s'acaba pas aquí. Arriba esbufegant a sa casa, on impacients ja l'esperen qualques visites. I tot sentint el dringar de culleres i plats i l'olor de viandes que es reparteixen a la taula, que per dret propi hauria de presidir, ha de complimentar i examinar a quatre o cinc que més espantats que malalts van a la visita prèvia. I per tots un mot rialler, per tots frases d'encoratjament, mentre el seu estómac es recargola de debilitat i fadiga, causes prou fortes per posar de malhumor al mateix Job dels temps bíblics.

Si en la part material el bon home s'emporta semblant paga, no volgueu pas saber el premi moral que se li dona. Se l'abjectiva del modo més groller i es té